

ОПИСИ ВИБІРКОВИХ ДИСЦИПЛІН

1. Актуальні проблеми історії держави і права

Дисципліна «Актуальні проблеми історії держави і права» входить до переліку вибіркових дисциплін з навчання аспіранта за спеціальністю «Право». Метою вивчення курсу є всебічне та об'єктивне засвоєння аспірантами специфіки зародження, еволюції і змін типів і форм різних державно-правових систем, дослідження змісту практики державно-правових інститутів, джерел права і галузей права у визначеній історичній площині і хронологічній послідовності. Особлива увага зосереджена на актуальних проблемах вітчизняного державо- і правотворення. Вивчення вибіркової дисципліни «Актуальні проблеми історії держави і права» майбутніми докторами філософії в галузі права сприятиме виробленню у них відповідного правового світогляду, що дасть можливість для засвоєння і застосування права у практичній площині, засвоєння галузевих і міжгалузевих дисциплін. Належне пізнання курсу сприятиме формуванню наукового світогляду щодо державно-правових процесів, котрі відбуваються в Україні та світі.

Завданням курсу є ознайомлення з ефективним досвідом правотворчості та законодавчого мистецтва у різні періоди українського державо- та правотворення. Водночас використання історичного досвіду розвитку української держави і права в сучасних умовах допоможе прогнозувати основні вектори суспільно-політичного розвитку незалежної України.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен знати:

- основи історико-правових та теоретико-правових положень, що стосуються виникнення, становлення, розвитку та функціонування держави і права;

- процеси виникнення та розвитку держави і права України, її типи та форми, особливості, притаманні державному ладу та соціальному устрою, правовим системам, головні джерела права на різних етапах історичного розвитку, еволюцію правового статусу населення;

вміти:

- відтворювати основні поняття та категорії дисципліни, наводити основні факти, що характеризують державно-правове життя народу України на різних етапах їхнього розвитку;

- довільно використовувати засвоєні знання для правильного формулювання складних юридичних понять і категорій з подальшим їх використанням при вивченні галузевих дисциплін; вірно тлумачити норми права; безпомилково застосовувати правові приписи при виконанні своїх службових повноважень;

- на основі засвоєння історичних знань про державно-правові явища вміти з наукових позицій давати їм правильну оцінку, розкривати їх дійсну сутність.

2. Актуальні проблеми історико-правових досліджень

Дисципліна «Актуальні проблеми історико-правових досліджень» входить до переліку вибірових дисциплін з навчання аспіранта за спеціальністю «Право». Дисципліна направлена на забезпечення професійного та особистісного розвитку аспіранта, покликана сформувати висококваліфікованого правника, що здатний до усвідомлення проблем трансформації, реалізації та вдосконалення сучасного права.

Основною метою дисципліни є формування в аспірантів сучасної системи знань про актуальні проблеми історії держави і права та історії політико-правових учень. Важливим завданням є також формування ґрунтовних знань в аспірантів щодо концептуальних питань історичного розвитку держави і права, здатностей самостійного аналізу джерел права та належним чином використання набутих кваліфікацій як інструментарію для вирішення проблем юридичної науки на сучасному етапі.

Навчальна дисципліна покликана ознайомити здобувачів з основними проблемами сучасних наукових досліджень у сфері історії держави і права, а також історії політико-правових учень з виробленням власної позиції щодо питань розвитку та трансформації держави і права, специфіки праворозуміння у різні історичні проміжки часу.

У результаті вивчення дисципліни здобувач повинен знати:

- сучасні підходи щодо визначення завдань та методології історико-правових досліджень,
- методику пошуку і опрацювання джерельної бази історико-правового дослідження, належним чином оволодіти основними аспектами юридичного джерелознавства та юридичної біографістики,
- специфіку становлення юридичної освіти та науки,
- основні тенденції у підходах до вивчення державно-правових явищ.

Здобувач повинен вміти:

- виокремлювати проблематику сучасної історіографії історико-правової науки,
- застосовувати комплексні підходи щодо історико-правових праць,
- самостійно здійснювати збір, обробку, аналіз та інтерпретацію джерел з історико-правової проблематики.

3. Актуальні проблеми теорії держави і права

Дисципліна «Актуальні проблеми теорії держави і права» входить до переліку вибірових дисциплін з навчання аспіранта за спеціальністю «Право». Дисципліна має на меті висвітлити феномен права з точки зору зміни світоглядних орієнтирів, акцентуючи увагу на загальнолюдських проблемах та ідеалах, загально визнаних гуманістичних ідеях.

Мета і завдання курсу – сформувати у здобувачів загальнонауковий світогляд, знання про державу і право, юридичну компаративістику та правові системи сучасного світу. Держава і правове життя суспільства є невід'ємними соціальними явищами, і майбутній доктор філософії повинен мати глибоке

уявлення про основні та загальні закономірності розвитку, функції держави і права, правові системи в діалектичному взаємозв'язку, щоб активно використовувати отримані знання в майбутній професійній діяльності. Як відомо, через правову систему та її елементи позитивне право пов'язане з державою, її інститутами та всією політичною структурою кожного суспільства.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен **знати** понятійно-категоріальний апарат та методологічні підходи до вивчення державно-правових явищ, юридичні концепції та теоретичні положення, що дають змогу здійснювати функціональні повноваження в юридичному середовищі, **уміти** надавати об'єктивну оцінку правових явищ на основі порівняльного аналізу, розуміти сутність і тенденції розвитку сучасних політико-правових доктрин та державотворчих процесів, застосовувати понятійно-категоріальний апарат юридичної науки для вирішення правових проблем, використати теоретичні знання політико-правових концепцій для високопрофесійного виконання професійних обов'язків.

4. Філософія права

Мета дисципліни спрямована на поглиблення знань здобувачів про систему основних філософсько-правових та загальнотеоретичних правових понять, категорій, цінностей, явищ, процесів, які мають фундаментальне значення для всієї юриспруденції, здійснення їх досліджень та практику застосування у правотворчій та правореалізаційній діяльності на основі різних джерел.

Форми викладання та методи навчання цієї дисципліни спрямовані на проведення поглибленого правового аналізу проблем теорії та філософії права в контексті розкриття основних аспектів розуміння права та його цінності, меж та механізмів правового регулювання, правотворчості та реалізації норм права, онтологічних, гносеологічних, антропологічних, аксіологічних та інституційних проблем філософії права.

Завдання дисципліни спрямовані на досягнення студентами таких компетентностей як: здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації щодо філософсько-правових та теоретико-правових явищ з різних джерел; здатність генерувати нові ідеї та пропонувати шляхи вирішення проблем теорії права; здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України; здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.

У результаті засвоєння освітнього компоненту здобувачі мають знати: основні теоретико-правові категорії, юридичну термінологію; класичні та сучасні напрямки праворозуміння, методи пізнання держави і права; теоретико-методологічні особливості та види джерел права; форми, види та стадії правотворчої, правозастосовної та інтерпретаційної діяльності. У результаті засвоєння освітнього компоненту здобувачі вищої освіти мають вміти: застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і

проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності; використовувати сучасні філософські та правові доктрини, а також принципи права у правотворчості та в процесі правозастосування; використовувати наукові теорії та концепції, а також набуті практичні знання при проведенні наукових досліджень.

5. Праворозуміння та правоутворення: соціолого-правовий аспект

Дисципліна «Праворозуміння та правоутворення: соціолого-правовий аспект» входить до переліку вибіркових дисциплін з навчання аспіранта за спеціальністю «Право». Навчальна дисципліна пропонує аспірантам можливість поглибити існуючі та здобути нові знання щодо основних підходів до праворозуміння та правоутворення.

Основний акцент курсу зроблено на розкритті трьох класичних шкіл: позитивізму (нормативізму), що розглядає право як похідне від влади; природно-правової концепції («юснатуралізму»), яка стверджує, що право є природним феноменом, притаманним людині; та соціологічного підходу, який визначає право як продукт суспільства, створений і функціонуючий для нього. Особливу увагу приділено формуванню інтегративного підходу до праворозуміння, який дозволяє поєднувати елементи різних концепцій залежно від контексту дослідження і наукових поглядів здобувача. Акцентується увага на питаннях утворення права як особливого процесу формалізації, сприйняття та застосування права.

Метою навчальної дисципліни є поглиблене ознайомлення аспірантів з класичними школами праворозуміння, розвиток навичок критичного аналізу їхніх позицій, а також формування власного інтегративного підходу до осмислення права як багатоаспектного феномену.

Основними завданнями навчальної дисципліни є: ознайомлення здобувачів із ключовими принципами позитивізму, природно-правової концепції та соціологічного підходу до праворозуміння; аналіз основних ідей та представників кожної школи з метою розуміння їхнього історичного розвитку та сучасного значення; вивчення взаємозв'язку між правом, владою, людиною та суспільством у межах концепцій класичних шкіл праворозуміння; формування у здобувачів навичок порівняльного аналізу концепцій та виявлення їхніх сильних і слабких сторін; сприяння розробці аспірантами власного інтегративного підходу до праворозуміння, що враховує елементи різних шкіл залежно від предмету та завдань їхнього власного дослідження; розвиток умінь критично оцінювати різні підходи до правотворчості та правозастосування через призму різних концепцій праворозуміння; стимулювання наукової дискусії та обміну думками щодо перспектив розвитку праворозуміння в правовому та громадянському кліматі України та на міжнародному рівні; вироблення навичок формулювання правових приписів, їх супроводу в процесі творення права та подальшого застосування. У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен знати: основні теоретико-правові категорії, юридичну

термінологію; класичні та сучасні напрямки праворозуміння, методи пізнання держави і права; теоретико-методологічні особливості та види джерел права; форми, види та стадії правотворчої, правозастосовної та інтерпретаційної діяльності. вміти: використовувати юридичні конструкції, дефініції на практиці; вміти розв'язувати конкретні кейси юридичної практики; володіти елементарними навичками критичного осмислення правових явищ.

6. Правові обов'язки: історія та теорія

Мета дисципліни спрямована на поглиблення знань здобувачів змісту II Розділу Конституції України, законів України, інших нормативно-правових актів України та міжнародних документів щодо статусу основних обов'язків прав людини і громадянина. Форми викладання та методи навчання цієї дисципліни спрямовані на проведення поглибленого правового аналізу проблем теорії та історії у сфері розуміння та виконання обов'язків.

Завдання дисципліни спрямовані на досягнення студентами таких компетентностей як:

- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації щодо філософсько-правових та теоретико-правових явищ з різних джерел;

- здатність генерувати нові ідеї та пропонувати шляхи вирішення проблем теорії права;

- здатність оцінювати взаємодію міжнародного права та міжнародних правових систем з правовою системою України;

- здатність застосовувати міждисциплінарний підхід в оцінці правових явищ та правозастосовній діяльності.

У результаті засвоєння освітнього компоненту здобувачі мають знати:

- основні теоретико-правові категорії, юридичну термінологію;

- методи пізнання держави і права;

- теоретико-методологічні особливості та види джерел права.

У результаті засвоєння освітнього компоненту здобувачі вищої освіти мають вміти:

- застосовувати принципи верховенства права для розв'язання складних задач і проблем, у тому числі, у ситуаціях правової невизначеності;

- використовувати сучасні філософські та правові доктрини, а також принципи права в процесі правозастосування;

- використовувати наукові теорії та концепції, а також набуті практичні знання при проведенні наукових досліджень.

7. Лідерство і HR Менеджмент

Коротка анотація до курсу - Лідерство – це один з механізмів інтеграції групової діяльності, координації та спрямування групи на досягнення встановлених цілей. Лідерство засновується на певних потребах складно організованих систем, таких як потреба у самоорганізації, узгодженні поведінки окремих елементів системи у цілях забезпечення її життєвої та функціональної здатності. Лідер –це візіонер, який формує стратегічне бачення та формує

стратегії управління персоналом. Персонал є найскладнішою соціальною підсистемою організації, управління якою потребує стратегічного лідерства. Виконання лідером своїх функцій, обрані стратегії, стиль і модель поведінки лідера визначають ефективність управління персоналом. Основними сферами діяльності та впливу лідера на персонал є розвиток, мотивація та стимулювання, оцінювання персоналу, а також налагодження дієвої системи комунікацій. Комплексний інтегрований підхід лідера до управління цими ключовими сферами життєдіяльності персоналу в організації забезпечує її соціальну та економічну ефективність, створює сприятливу соціальну атмосферу, підвищує лояльність та ступінь задоволеності персоналу.

Метою курсу є обґрунтування значення, ролі та функцій лідерства в управлінні персоналом організації, а також формування сучасного погляду на HR менеджмент.

Завдання курсу : визначення сутності, типів, стилів, моделей лідерства в сучасній організації; характеристика процесу взаємодії лідера і команди; визначення стратегічного лідера і його завдань у розробці та реалізації стратегій управління персоналом; обґрунтування ролі лідерства у розвитку персоналу; розкриття завдань лідерства у побудові ефективної системи мотивації та стимулювання персоналу; аналіз сучасних форм оцінювання персоналу та прийняття кадрових рішень на його основі; висвітлення комунікації як ефективної взаємодії лідера і групи.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати**: • сутність , завдання та типи лідерства в організації; • основи взаємодії лідера і команди; • поняття стратегічного лідера і його роль у стратегічному управлінні персоналом; • роль лідерства в управлінні розвитком персоналу; • лідерські функції в оцінюванні персоналу; • принципи вибору лідером стратегії мотивації; • форми, методи і способи організації ефективних комунікацій в стратегічному управлінні людськими ресурсами; **вміти**: • формувати основні контури стратегії управління людськими ресурсами в залежності від конкретної ситуації; • визначати і розподіляти завдання стратегічного, тактичного і оперативного управління людськими ресурсами; • будувати ефективну роботу команди; • організовувати розвиток людських ресурсів; • об'єктивно оцінювати роботу персоналу; • розробляти заходи з мотивації персоналу; • застосовувати комунікаційні навички і будувати ефективну систему комунікацій.

8. Climate Management

Short annotation to the course – Future climate change could have a significant impact. Responding effectively to climate change requires both reducing energy use and greenhouse gas emissions (mitigation) and being ready to adapt to climate change impacts as they occur (adaptation). This course is to provide students with the understanding of Climate management, its features and peculiarities.

The purpose and objectives of the course. The aim of the course is to substantiate the importance, role and functions of Climate management for the organization, as well

as the formation of a modern view of Climate management. The goals of the course are:

- definition of the essence, types, models of Climate management for a modern organization;
- substantiation of the role of Climate management for organization development;
- disclosure of Climate management tasks in building an effective system of management development for organization;
- analysis of modern forms of Climate management and decisions based on it;

Course format - blended - The course, which is supported in the Moodle system, has a structure, content, objectives and assessment system;

Learning outcomes – Upon successful completion of this course, students will be able to use knowledge of the Climate management in the organization, principles and methods; to identify needs in changes of managerial approaches to support Climate management, initiate managers and construct a target state system for Climate management; use knowledge of Climate management in different functional areas of businesses.

9. Climate Entrepreneurship

Brief summary of the course Climate change is a vital issue of our time. While climate change poses large potential risks to businesses worldwide, it also, perhaps uniquely, presents significant opportunities. Businesses can address climate change by promoting mitigation of climate change drivers or adaptation to climate change impacts. Two approaches for entrepreneurs to advance mitigation or adaptation are through developing and deploying new technologies or facilitating the local adoption of existing solutions. Entrepreneurs have opportunities to drive both mitigation and adaptation through these approaches in multiple stages of the value chain. Climate entrepreneurship is a rapidly emerging area with the potential to build societal resilience, create additional jobs in both rural and urban areas.

This course will provide students with the opportunity to contribute to climate change goals equipping them with:

- a set of frameworks and tools to identify and generate entrepreneurial opportunities that will have a positive impact on climate change
- the skills to plan and develop strategies, action plans that contribute to climate change mitigation;
- the ability to analyze theoretical concepts associated with systems innovation and entrepreneurship in relation to climate change;
- the communication skills to interact with stakeholders and explain their influence to drive position climate action;
- the knowledge and skills to evaluate ethical, social, commercial, and political factors in decision making to support climate entrepreneurship.